11

Scufița Roșie

şi alte poveşti, poezii, cântecele, ghicitori

Colecția *Draga mea* pentru copii

Scufița Roșie

Adaptare după **Frații GRIMM**

A fost odată o fetiță frumușică și năzdrăvană. Și părinții, și vecinii se topeau de dragul ei, dar mai mult ca oricine pe lume o iubea bunica. De ziua ei, bunica i-a împletit o scufiță de lână roșie ca o cireașă, pe care fetița nu a mai vrut să o dea jos din cap. După o vreme, oamenii aproape că i-au uitat numele. Toată lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o zi, mama ei a trimis-o la bunica cu un coș cu bunătăți:

- Du-te, i-a spus, și du-i cozonac gustos și vin, că e bolnavă și singură și abia de-o să se mai înzdrăvenească așa. Numai, ai grijă, ține drumul drept și mergi potolit. Nu cumva să alergi, că scapi coșul, și nu cumva să intri în vorbă cu străinii.

Zis și făcut. Numai că era vară, la marginea pădurii creșteau o mulțime de flori, ciupercuțe, tufe cu zmeură bună și dulce și curând fetița a uitat sfatul mamei și s-a trezit că ia drumul scurt spre casa bunicii, printre copaci.

Nici nu intrase bine-n pădure, și Scufița Roșie s-a trezit față-n față cu lupul. Cum nu știa ce-i poate pielea, nu s-a temut deloc de el.

- Bună ziua, Scufița Roșie!

- Bună ziua, nene.

- Ce cauți tu singură prin pădure?

- M-a trimis mama la bunica, să-i duc cozonac și vin, c-a fost bolnavă și-i tare slăbită, săraca.

- Da' locuiește departe bunica?

- Nuu, mai am un sfert de ceas și ajung. Chiar lângă poiană stă.

Grijuliu, lupul s-a oferit s-o însoțească, nu cumva să-i iasă-n cale vreun străin cu gânduri rele. Între timp, își râdea în sinea lui: „Ce noroc pe capul meu. O s-o mănânc și pe fetița asta naivă, și pe bunică. Ce-o să mă mai ghiftuiesc!“

După o vreme, lupul i-a zis:

- Ia uite ce de clopoței cresc pe aici! Și tu te duci la bunica fără o floare!

Astfel dojenită, Scufița Roșie a început să culeagă flori, și cu cât creștea buchetul cu atât mai mult se îndepărta de potecă. Nici nu a observat că lupul nu mai era lângă ea.

Între timp, lupul șiret a ajuns drept la casa bunicii și a bătut la ușă.

- Cine e?

- Eu sunt, bunico, Scufița Roșie, și-ți aduc merinde trimise de mama.

- Intră atunci, că eu nu sunt în stare să cobor din pat și să te întâmpin.

Lupul a intrat și, fără o vorbă, a înghițit-o pe bunică. Apoi s-a îmbrăcat cu hainele ei, și-a pus în cap basmaua, pe nas ochelarii, a tras perdelele, să fie întuneric, și a așteptat-o pe fetiță.

Când fetița a ajuns într-un târziu și a intrat, s-a speriat mai întâi de întuneric și apoi de înfățișarea ciudată a bunicii.

Așa că a întrebat:

- Bunicuțo, da' de ce ai urechile atât de mari?

- Ca să te aud mai bine.

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea,

Pentru „Colecția Draga mea pentru copii" am doar cuvinte de laudă și nota 10 cu felicitări! Îmi place că are mai multe pagini și că are cântecele. E tocmai bună pentru copilul meu, de 3 ani și 3 luni. Cum eu mă ocup direct de educația lui, această colecție îmi e de mare ajutor.

Nicoleta Adriana Răduț, contabilă, București

- Vai, bunicuțo, da' ochii de ce-i ai așa de mari?
- Ca să te văd mai bine.
- Vai, da' gura de ce-o ai așa de mare, bunicuțo?
- Ca să te mănânc mai bine!

Nici n-a apucat Scufița Roșie să strige, că a și ajuns în burta lupului. De-acum sătul după așa ospăț, lupul s-a culcat. În scurt timp, sforăia de mama focului. Până într-atât, că vânătorul, care trecea întâmplător pe lângă casa bunicii, a auzit sforăitul și s-a hotărât să vadă ce se-ntâmplă cu bunica. Iar când s-a apropiat de pat, s-a trezit fața-n față cu cel pe care de multe ori îl căutase prin pădure: lupul însuși, care habar n-avea de nimic. Vânătorul l-a luat pe lup în cătarea puștii, dar în ultimul moment s-a răzgândit: „Dacă cumva lupul a mâncat-o pe bunica?“ Scoțând cuțitul, vânătorul a despicat burta lupului, din care a țâșnit întâi Scufița Roșie. Apoi, cu greu, a ieșit, oftând, și bunica.

- Du-te repede în curte și adună niște pietre, Scufița Roșie a îndemnat-o vânătorul, să-i venim de hac lupului pentru totdeauna!

Așa că au strâns suficienți bolovani ca să umple burta lupului, apoi au cusut-o la loc. Când s-a trezit fața-n față cu pușca vânătorului, lupul a luat-o la sănătoasa și a nimerit drept în iazul de lângă casa bunicii, iar bolovanii din burtă l-au tras pe fundul apei, de unde n-a mai ieșit.

De bucurie, bunica s-a înzdrăvenit, iar Scufița Roșie și-a promis că n-o să mai iasă niciodată din vorba mamei. Uite ce se poate întâmpla când nu asculți și intri-n vorbă cu străinii!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

GHICI ghicitoarea mea?

A ieșit de sub un nor,
Mititel cât un cocor.
Vuietul ce l-a făcut
L-auzi când a dispărut!

Împăratul codrului,
La poalele muntelui,
Trece-agale
Prin frunzari
Cu coroana-i
De lăstari.

Foișor
Într-un picior,
Cu unicul ochi ce-l are
Face semne la vapoare.

Toate ghicitorile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

JOC

Frunzele verzi au o anumită umbră. Care este aceea?
A, B, C, D, E, F sau G? Găsește-o tu!

A

B

C

D

E

F

G

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

Nicușor și pisica

Într-o zi, de dimineață,
A plecat mama la piață
Și i-a spus lui Nicușor:
- Dragul mamei puișor,
Eu mă duc,
Tu fii cuminte,
Ce ți-oi spune
Ia aminte:

Am lăsat ascuns în tindă,
Pe dulap, lângă oglindă,
Lapte dulce-ntr-o ulcea
Să mănânci cât ți-o plăcea.
Însă uite și-ngrijește
Să nu vină, fără veste,
Pisicuța mirosind
Că atunci...
Rămâi flămând!

Însă mama cum pornește
Nicușor așa gândește:
„Las-să vină, nu mi-e frică,
O învăț eu pe pisică!
Hoață mică și șireată,
Las-că iau mătura-ndată!“
Și, la pândă, Nicușor
S-a ascuns iute-n pridvor.

Când o vede pe pisică
Cum se urcă la ulcică
„Poc!“ - odată
Sare-n țăndări oala toată
Și oglinda s-a știrbit!
Iar pisica... a fugit.

Nicușor, prostuț băiat,
Pentru ce n-ai ascultat?
Tu flămând, oglinda spartă...
Ce pedeapsă te așteaptă!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Cântec

Poezie de George Coșbuc

A venit un lup din crâng
Și-alerga prin sat să fure
Și să ducă în pădure
Pe copiii care plâng.
Și-a venit la noi la poartă
Și-am ieșit eu c-o nuia:
- Lup flămând, cu trei cojoace,
Hai la maica să te joace! -
Eu chemam pe lup încoace,
El fugea-ncotro vedea.

Ieri pe drum un om sărac
Întreba pe la vecine:
- Poartă-se copiii bine?
Dacă nu, să-i vâr în sac!
Si-a venit la noi la poartă
Și-am ieșit eu și i-am spus:
- Puiul meu e bun și tace,
Nu ți-l dau, și du-te-n pace!
Ești sărac, dar n-am ce-ți face!
Du-te, du-te! Și s-a dus.

Și-a venit un negustor
Plin de bani,
cu vâlfă mare,
Cumpăra copii pe care
Nu-i iubește mama lor.
Și-a venit la noi
la poartă
Și-am ieșit
și l-am certat:

-N-ai nici tu,
nici împăratul
Bani să-mi
cumpere băiatul!
Pleacă-n sat,
că-i mare satul
Pleacă, pleacă!
Și-a plecat.

Ilustrații: MIRCEA TOIA

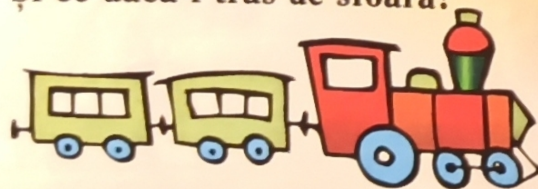
POEZII mici pentru pitici

Ce-o să fiu când voi fi mare?

Șef de gară

Trenul vine și se duce;
Uite-acum un circ aduce!
Șeful tare se mândrește,
Căci pe toate le primește
Și apoi le dă plecarea
Până le înghite zarea...
Ionel e - mie-mi spui? -
Cel mai strașnic șef de gară
Fiindcă are trenul lui.
Și ce dacă-i tras de sfoară?

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

Ilustrații:
MIRCEA TOIA

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea,

Nu ți-am mai scris de mult timp. Singura revistă pe care o citeam până la apariția ta era „Practic în bucătărie". Dar ai apărut tu. Am cumpărat fiecare număr și am început să te iubesc și pe tine. ***Ești extraordinară, iar darul pentru cei mici, „Colecția Draga mea pentru copii" este absolut minunată! Fetița mea este cel mai mare fan: citește poveștile și poeziile și a învățat deja toate rugăciunile.***

Te iubesc și sper să mă numeri și pe mine printre prietenele tale.

Cu dragoste,

Geta Mihăilă, Târgu Jiu, jud. Gorj

JOC

În preajma fabricilor viața trebuie să fie tare grea! În înaltul cerului pasărea trebuie să zboare prin labirintul de fum care iese din coșuri și să ajungă în partea cealaltă, unde se găsește bulina roșie.

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

Cățelușul șchiop

Poezie de Elena Farago

Eu am numai trei picioare
Și de-abia mă mișc: top, top
Râd când mă-ntâlnesc copiii
Și mă strigă „cuțu șchiop“
Frații mei ceilalți se joacă
Cu copiii toți, dar eu
Nu pot alerga ca dânșii
Că sunt șchiop și cad mereu.
Cât sunt de frumoși copiii
Cei cuminți... și cât de mult
Mi-ar plăcea să stau cu dânșii
Să mă joc și să-i ascult!

Dar copiii răi la suflet
Sunt urâți, precum e-acel
Care m-a șchiopat pe mine
Și nu-i pot iubi defel.
M-a lovit din răutate
Cu o piatră în picior
Și-am zăcut, și-am plâns atâta
De credeam că am să mor.

Acum vine
Și-mi dă zahăr
Și ar vrea
Să fie bun.
Și-aș putea să-l mușc,
O dată, de picior,
Să mă răzbun...
Dar îl las așa, să vadă,
Răul, că până și-un
biet cățel
Are inima mai bună
Decât a avut-o el.

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, *pe locul întâi stă „Colecția Draga mea pentru copii“, mai ales datorită poveștilor și cântecelelor.* Acum sunt în concediu de maternitate (am un copil de 1 an și o lună) și paginile destinate celor mici ne încântă pe toți (mai am 2 copii și mulți nepoți de la surorile mele). Mă bucur că ai putut să mărești numărul de pagini și ai făcut o surpriză deosebită tuturor copiilor.

Mihaela Voinea, muncitoare, Popești-Leordeni

Pisicuțul Pisicel

Pisicuțul Pisicel,
Mic, firav, abia-nțărcat,
Prin ogradă a plecat.
Ar vrea să vadă și el
Cum arat-un șoricel.
Câinele nostru, Azor,
Îl simte neștiutor
Și ce-și zice Azorel:
„Hai să râd un pic de el!“
Îl cheamă pe Pisicel
Îi arată un vițel
Și-i spune că-i șoricel...

Vai! se miră Pisicel,
Ce frumos
E-un șoricel!
Spune-i, dragă Azorică,
Să se-apropie fără frică!
Uite, zău,
ba chiar așa,
Mă jur pe mustața mea
Că pe el
nu-l voi mânca!
Este primul
șoricel
Și nu mă ating
de el!

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, îți scriu pentru a-ți mulțumi din tot sufletul că exiști în viața noastră. *Cât timp citesc eu revista mea, răsfoiește și fiul meu „Colecția Draga mea pentru copii“ și este nerăbdător să i-o citesc, să-l ajut să învețe poeziile, cântecelele și ghicitorile. Îi plac la nebunie și uneori mă pune să-i recitesc de câteva ori toată cărticica.* Îți mulțumesc și să ne rămâi alături!
Cu drag,

Elena Iancu, profesor, Sinaia

CONCURS de Moș Nicolae

Povești, ghicitori și poezii inventate de copii

Ana Bădică de 9 ani din Constanța a trimis cea mai frumoasă scrisoare. Ea a compus o poezie, a alcătuit un rebus și a inventat o povestioară - oate despre revista noastră.

Poezie pentru Colecția Draga mea pentru copii

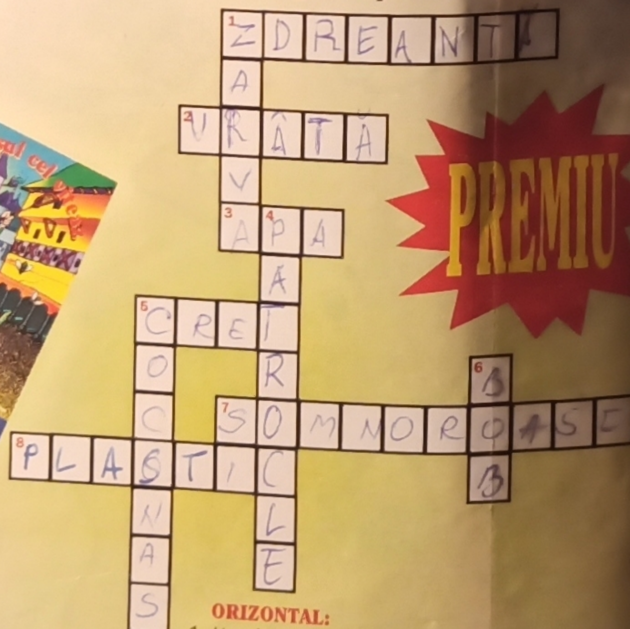
„Draga mea", revistă dragă,
Ce-aș putea să-ți povestesc?
Aș vrea doar să-ți spun
Că-ntruna paginile-ți răsfoiesc.

Chiar de sunt povești știute
Îmi place să le citesc
Și mă bucur că sunt oameni
Ce la noi se mai gândesc.

Poate fi copilăria
Fără basme și povești?
Crede-mi sincer bucuria:
„Draga mea", ce dragă-mi ești!

Minirebus

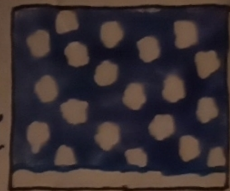
Dacă ai citit „Colecția Draga mea pentru copii", hai să dezlegăm împreună!

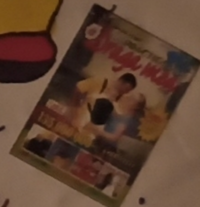

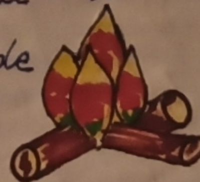
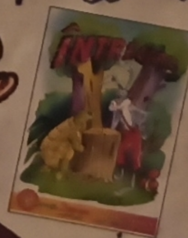
ORIZONTAL:
1. Un câine zdrențuros
2. Rățușca cea ...
3. În ce și-a vârât ursul coada?
5. Alt cățeluș cu părul ...
7. Cum sunt păsărelele din poezia lui Eminescu?
8. Din ce fusese făcut soldățelul de plumb?

VERTICAL:
1. Gălăgie multă (ca-n „Ceata lui Pițigoi")
4. Prietenul Lizucăi
5. Iepuraș ... a fugit de pe imaș
6. Ce a simțit prințesa prin 9 saltele?
7. Jack ... vrejul de fasole

Iarnă

În curând va începe să .

 nu îmi vor fi reci. Mama mi-a făcut și o așa cum a văzut în .

Voi face un , apoi voi intra în . În fața sobei mă voi încălzi și voi privi cum arde . Îi voi citi surioarei mele din . Ne vom așeza în și vom adormi.

În noaptea aceasta Moș Nicolae ne va lăsa ceva în

CONCURS de Moș Nicolae

Și Sabin Andrei Anghel din Brașov a trimis o scrisoare deosebită. Iat-o!

Cum a devenit Andrei un băiat cuminte

Andrei era un băiețel pe cât de drăguț, pe atât de poznaș. Dar seara, la culcare, se liniștea ca prin farmec. Pentru că era ora poveștilor. Mămica lui venea la pătuț, îl mângâia ușor pe frunte și-i citea.

Într-o seară, îi povestea despre un cățeluș pe nume Zdreanță, care din lăcomie pentru ouă s-a fript tare. Asta l-a pus pe gânduri pe Andrei și a doua zi nu a mai întins rapid mâna spre oușul fiert de curând, așa cum făcea de obicei, chiar dacă mama îl certa.

În altă seară, mami îi citea despre rățușca cea urâtă, de care râdeau toți. Ce milă îi era lui Andrei când râdeau găinile și rațele de ea! Când s-a sculat de dimineață, nu a mai necăjit-o pe surioara lui cea mică și nici n-a mai râs de ea!

Și, seară de seară, auzi despre croitorașul cel viteaz, puiul de elefant cel curios și multe, multe povestiri nemaipomenit de frumoase.

Și așa Andrei a devenit un băiețel cuminte, pentru că din toate aceste povestiri a învățat câte ceva.

Știți voi, dragi copii, din ce citea mămica lui?

Aceste povestiri frumoase și hazlii sunt din „Draga mea pentru copii"!

PREMIU

JOC

Prințul și prințesa au ieșit la o plimbare împrejurul castelului. Însă se întâmplă lucruri ciudate: în desen apar 12 obiecte care nu țin de poveste. Găsește-le!

Găsește greșelile!

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o găsești în numărul viitor.

mini REBUS

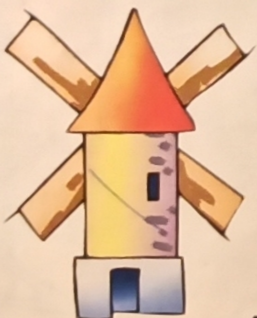
Găsește cele **11 nume de meserii** care se potrivesc cu desenele. Toate cuvintele se termină în „**AR**“.

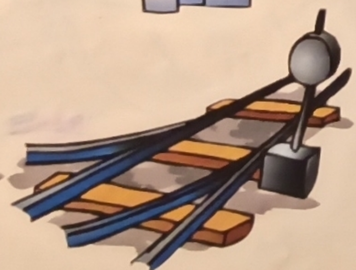

B					A	R
M					A	R
T					A	R
	C				A	R
	H				A	R
	P				A	R
		M			A	R
		Z			A	R
		T			A	R
			A		A	R
			O		A	R

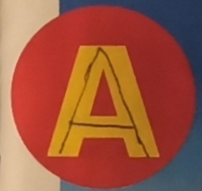

Rezolvarea o găsești în numărul viitor.

MIRCEA TOIA

JOC

Între desenul A și desenul B există mai multe diferențe. Găsește-le cât poți de repede!

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

CONCURS
Cum a fost la ziua mea

Concurent: Sabin Andrei Anghel din Brașov

Un tort mai mare decât noi!

Draga mea, mă numesc Sabin-Andrei Anghel și doresc să-ți povestesc cum am serbat eu primul anișor. Eu sunt născut pe 27 aprilie iar Anja Kasper, fetița unor prieteni ai părinților mei, pe 28 aprilie, așa că am hotărât să facem ziua de naștere împreună. Am avut un tort imens și eu, când l-am văzut atât de mare, nu am rezistat tentației și am înfipt voinicește mâna în el, spre hazul tuturor. Am gustat și... m-mm... ce bun a fost! Am îndemnat-o și pe Anja, dar ea a fost fetiță cuminte și a mâncat frumos. Au fost mulți copii și m-am bucurat că acum în sfârșit eram și eu mare... aveam 1 an!

PREMIU

Concurent: Dragoș Feleagă din Câmpulung-Muscel

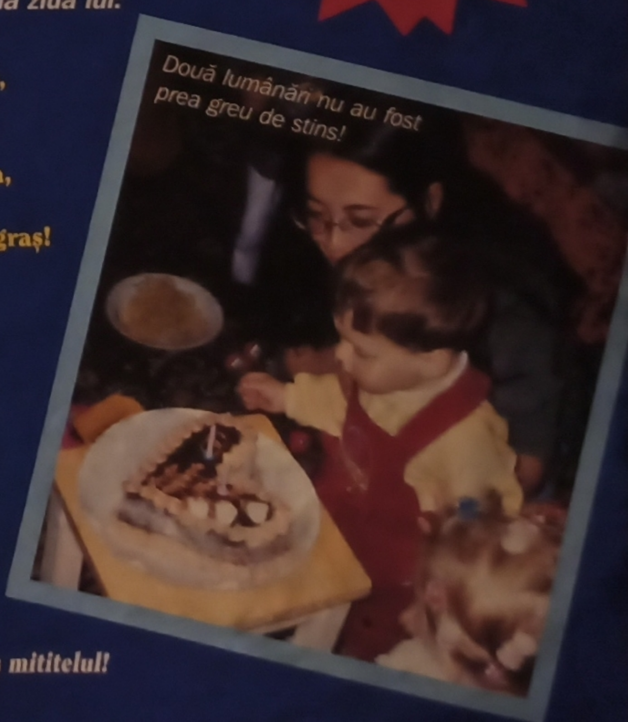
Poznaș la 2 ani

PREMIU

Scrisoarea primită de la Dragoș este în versuri. Iată cum s-a petrecut la ziua lui:

Mie-mi plac bomboanele,
Jocul cu baloanele,
Cărticica „Draga mea“
Mi-a dăruit-o mama mea,
Lângă un tort uriaș,
Să-l mănânc până mă-ngraș!

Au venit și mulți copii
Toți poznași și hazlii.
Am stins lumânările
Și-am pornit cântările,
Dansul și bătăile
Toți drăcușori de soi
Aoleu, ce tărăboi!

Două lumânări nu au fost prea greu de stins!

Draga mea, vreau să-ți dăruiesc inima mea în dar. Sunt Dragoș, fanul tău pitic.

P.S.: Eu sunt cel cu roboțelul, Dragoș mititelul!

POEZII mici pentru pitici

A ieșit din ou, la soare,
Cel din urmă puișor.
Se usucă pe-aripioare
Și-o pornește binișor.

Puișorul cafeniu

Stă găina la-ndoială,
Că din șapte puișori
Șase-s galbeni-gălbiori,
Ghemotoace de beteală,

Numai cel de la sfârșit
A ieșit mai ponosit!
Și se-ntreabă speriată:
„Nu cumva-i de ciocolată?“

Poezie de Otilia Cazimir

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Găsești aici unelte de tot felul. Completează căsuțele libere cu litere și află cum se numesc!

RINDEA

SURUBELNITA

PATENT

CIOCAN

FERĂSTRĂU

CLEȘTE

MIRCEA TOIA

Rezolvarea o găsești în numărul viitor.

GHICI? ghicitoarea mea

Butoiaș vopsit cu var
L-am găsit într-un cuibar.
N-are doage, n-are cep,
Nu știu cum am să-l încep!

Vara, când
Își pune clopul,
Crește 'naltă
Cum e plopul.
Cocoșată
Și bătrână,
Toamna-i cad
Dinții-n țărână.

Talpă-lată, dacă-i rece,
Nu lasă urme când trece.
Numai când se încălzește,
Unde calcă, netezește.

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

JOC

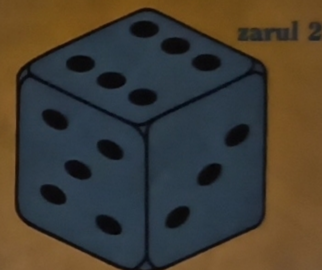
Uită-te cu mare atenție și găsește care dintre zaruri arată aceleași puncte, chiar dacă au culori diferite.

1-7
4-8-11

zarul 1

zarul 2

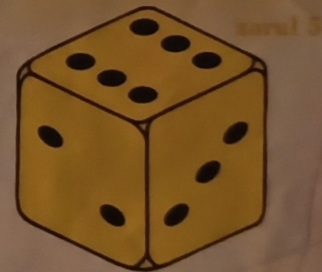

zarul 4

zarul 5

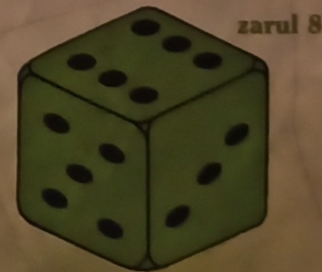
zarul 6

zarul 7

zarul 8

zarul 9

zarul 10

zarul 12

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o găsești în numărul viitor.

Păcală și boierul

Poveste populară românească

Odată, Păcală stătea la marginea unei păduri și se gândea ce să mai facă. Și când se uită pe drum, vede o trăsură venind spre el. Repede se scoală, ia un trunchi mare de copac și-l ridică drept în sus. În trăsură erau boierul, cucoana și vizitiul, care mâna caii. Boierul, văzând pe Păcală, spuse vizitiului să oprească trăsura și zise:

- Bună ziua!

Păcală răspunse:

- Mulțămim!

- Dar ce faci aici?

- D-apoi, cucoane, ia, am pus și eu lemnul ista să se hodinească olecuță, că apoi îl duc acasă. Dar dumneavoastră unde vă duceți?

- Eu am auzit de unul, Păcală, care păcălește oamenii, și mă duc să-l găsesc, să mă păcălească și pe mine.

Păcală zice boierului:

- Nu te mai duce, cucoane, mai departe, că eu-s Păcală. Dar acum nu pot să vă păcălesc, că am uitat păcălitorul acasă. Dacă însă voiți să vă păcălesc, mă duc până ici în sat, acasă, să-mi aduc păcălitorul și apoi am să vă păcălesc. Și ca să vin mai degrabă, dați-vă jos din trăsură și cucoana, și vizitiul. Dumneavoastră, cucoane, țineți lemnul ista bine, să nu se clatine nici într-o parte, că eu vin îndată.

Se dă jos și cucoana și vizitiul, și boierul ținea cât putea trunchiul să nu se clatine. Păcală se suie în trăsură și pe ici ți-i drumul. Se face noapte. Păcală nu mai vine. Stau așa toată noaptea și a doua zi până după-amiază.

Numai ce trece un om pe acolo.
- Bună ziua! zice omul
- Bună ziua! îi răspunde boierul
- Doar ce stați dumneavoastră acolea?

Atunci boierul spune omului că ține copacul în sus „până ce-a veni Păcală de-acasă cu păcălitorul să ne păcălească. Mi-a spus că vine degrabă cu trăsura și nu mai vine".

Atunci omul spuse boierului:
- D-apoi, cucoane, nu-i destulă păcăleală asta, că s-a dus cu trăsură și cu cai cu tot?

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Ce cred cititorii despre revista noastră

Draga mea,
„Colecția Draga mea pentru copii" în noua formulă m-a dat gata. Cel mai mult mi-a plăcut poezia „Somnoroase păsărele", iar ilustrațiile sunt deosebit de atractive și de inspirate.
Felicitări! Chiar dacă sunt pensionară și nu am copii, citesc întâi poveștile și poeziile, pentru că am un suflet de copil.

Magdalena Popovici, actriță, București

Soluțiile jocurilor din numărul trecut:

Ce folosește mama în bucătărie?
- POLONIC
- IBRIC
- OALĂ
- SITĂ
- SUCITOR
- CUȚIT
- SATÂR
- TIGAIE

Răspunsurile la ghicitori:
- PAPAGALUL
- PĂPĂDIA
- COȘUL DE PE CASĂ

	a									
1	Z	E	B	R	Ă					
2	O	R	N	I	T	O	R	I	N	C
3	O	A	I	E						
4	L	E	B	Ă	D	Ă				
5	O	G	A	R						
6	G	I	R	A	F	Ă				
7	I	E	P	U	R	E				
8	E	L	E	F	A	N	T			
	b									

✳	A	◇	L
○	B	≡	N
□	C	◢	O
⁛	D	◆	P
Ш	E	☆	R
△	F	▲	T
●	G	■	U
★	I	◉	Z

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, obișnuiesc să te cumpăr de fiecare dată, dar cu fiecare apariție îmi ești tot mai dragă (mai ales că ai ținut cont și de sugestiile mele) și aștept cu nerăbdare următoarea revistă, în care sper să găsesc și răspuns la întrebările trimise de mine.
„Colecția Draga mea pentru copii" o împart: câteva cărticele le dăruiesc nepoților de la sora mai mare și câteva le dăruiesc surorii mai mici, care este învățătoare și le folosește la școală (să nu se supere nici unul). Nu am cuvinte să descriu aprecierea mea pentru munca întregului colectiv Draga mea și pentru interesul vostru pentru semeni. Îți spun doar atât: te admir și doresc ca Dumnezeu să te binecuvânteze!

Nicoleta Archip, Botoșani

CONCURS

Jucăria mea preferată

Concurent: Miruna Copoiu, Siret

O colecție de iepurași

Draga mea, mă numesc Miruna, vă iubesc din tot sufletul și îmi plac foarte mult concursurile revistei. Eu am mai multe jucării, dar cel mai mult iubesc colecția de jucării - iepurașii - și am o familie întreagă: bunica, mama, tata și copiii. Am și coșulețe pentru ei. De Paște mama m-a întrebat ce vreau să-mi aducă iepurașul, iar eu i-am spus că vreau o surioară și chiar așa a fost!

Vă trimit o fotografie cu mine și sora mea, alături de iepurașii noștri.

Pentru că țin foarte mult la toți iepurașii, vă trimit și 3 ghicitori despre ei:

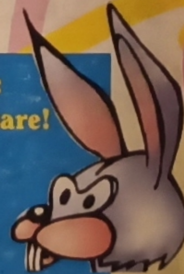

Urechi lungi și coadă scurtă
Parcă-aleargă tot pe burtă
Are o hrană preferată:
Morcovi, varză
și salată.

E fricos nevoie mare:
Și de-o frunză el tresare!
Este mic și drăgălaș
Și se cheamă...

Fricos ca dânsul
Altul nu-i:
Se teme și
De umbra lui!

PREMIU

Concurent: Măriuca Bulancea, București

PREMIU

Sunt Măriuca, am 4 ani și 3 luni și vreau să particip la concursul „Jucăria mea preferată". De ziua mea, mama a venit acasă cu o cutie mare. Îmi doream o păpușă cu rochie roșie și ardeam de nerăbdare să văd ce este în cutie. Am desfăcut-o și surpriza a fost mare: înăuntru am găsit o păpușă care era îmbrăcată cu o rochiță exact ca a mea!

O cheamă Clara și este preferata mea. Nu-i așa că suntem drăguțe amândouă, cu rochițe la fel?

PREMIU

Concurent: Mădălina Stan, Suceava

Dragă revistă,
Mă numesc Stan Elena-Mădălina am 8 ani și sunt din Suceava.
Tot timpul am avut multe jucării, jocuri și cărți de colorat. Toate mi-au făcut copilăria mai frumoasă și mai interesantă.

Preferata mea este o păpușă. Cu ea mă joc de-a doctorița și pacienta. Și o tratez foarte bine, din moment ce este așa de sănătoasă!

Asta e păpușa mea
Și n-o dau la nimenea!

Concurent: Alexandru Drăgan, București

Mă numesc Alexandru și când am făcut poza eram bolnăvior. Noroc cu prietenul meu, Cumătrul Lup, primit în dar de Moș Nicolae, care făcea injecții cot la cot cu mine. Doar că, în timp ce el nu zicea nici „cârc", eu urlam ca din gură de... lup: Hau-Hauuuuuuu!... De atunci suntem prieteni nedespărțiți. Când am plecat în concediu cu mama și tata, nu-l puteam lăsa acasă: l-am luat și pe el!

PREMIU

Învață o rugăciune!

Doamne, Tu ne-ai ajutat
Și putere iar ne-ai dat
Ziua-ntreagă să lucrăm
Și ce-i bine să-nvățăm.
Varsă, Doamne-ndurător,
Darul Tău ocrotitor
Din lăcașul sfânt ceresc
Peste-acei care ne cresc,
Ca pe noi să ne-ngrijească
Și de rău
să ne ferească
Și ne-ajută
să trăim
Voia Ta
să o-mplinim!

